

hvorfor det egentlig kan være saa særdeles godt for Ministeren. Mig synes navnlig efter alle de Forbehold, og hvad der ellers staar i Lovforslaget, at Resultatet meget godt kan blive, at der slet ingen Baner bliver byggede. Jeg vil dog undertage Jaaborg-Ringe Banen, den antager jeg meget bestemt vil blive bygget, idet jeg er aldeles overbevist om, at Jernbanebestyrelsen for Odense-Svendborg Banen med Kysshaand tager imod disse Bilkaar med Hensyn til Driften (af denne Bane, og det er jo saa kort et Stykke Jernbane, at det ikke kan antages, at Amtet og Kjøbstæderne i Forbindelse ville undslaa sig for at udrede det — det maa ogsaa pointeres — moderat Bidrag, som fordres som Tilskud til Banen. Jeg anser det altsaa for selvsjælgeligt, at denne Bane vil blive bygget, men at Herning-Skjern Banen vil blive bygget staar som meget tvivlsomt for mig af flere Grunde. Jeg vil — dog ikke af Misundelse mod denne fattige Hedeegn — gjøre opmærksom paa, at Tilskudet til Banen ganske vist er 25,000 Kr. pr. Mil; men jeg synes, at man gjør de gode Syder Uret, naar man for dog at faae lidt mere end de 25,000 Kr. ind i Statskassen, lægger hele Expropriationsudgiften over paa denne Landsdel, som skal refundere Statskassen den. For de andre Baner, der ere anlagte i Sjælland, veed jeg nok, at det kun var Halvdelen, men for denne Bane er det den hele Expropriationsudgift. Nu finder jeg rigtig nok, at selv om det er billigt, at denne fattige Hedeegn faar nogen Lettelse, er det aldeles urimeligt at en vis Del af denne Lettelse saaledes lægges over paa Sjælland. Det er ikke nogen Bane, som Syderne i mindste Maade kunde have noget Ønske om at styde Noget til for at faae. Denne Bane betragtes jo ogsaa fulstnd som Statsbane, ellers kunde Ministeriet umuligt gaa ind paa at kjøbe denne Stump Privatbane, og naar det fuldt ud er en Statsbane, saa veed jeg ikke, hvorfor den fulde Expropriationssum skal erlattes for denne Banes Bedkommende. Det er maaske et Punkt, som jeg er gaaet løst hen over, uden at jeg rigtig har lagt Mærke til det; men det skal dog bemærkes, at det er en meget stor Knebenhed, hvor det gjælder om at faae Penge af Statskassen til Fordel for Befolkningen paa visse Egne, og det er dog ganske vist, at dersom der er Nogen, der har Raad til at lægge Penge ud til Jernbaneanlæg, saa er det Statskassen, der alene har Pengene, der er ingen andre Menneker, der har nogen. — Med Hensyn til Histed Banen vil jeg for mit Bedkommende sige, at det er vel en Egn, som ligger meget langt fra mig, men jeg kan ved en Fornuftslutning komme til det Resultat, at dersom Skive-Glyngøre Banen var bleven opført paa dette Lovforslag, saa havde det været langt større Sikkerhed for, at begge Baner vare bleve byggede, end der er for, at den ene vil blive det, thi det er en Selvsjælg, at naar en vis Del af Amtet ingensomhelst Gaad har af denne 8 — 9 Mil lange

Jernbane, saa vil den krympe sig meget betydeligt ved at tage Del i Udgifterne ved Anlægget, og det kunde gjerne hende, at det kunde gaa, som det tidligere er gaaet, at Amtsraadet kunde komme i Strid, om det skulde fremme Jernbaneanlægget, eller ikke. Skive-Glyngørebanen vilde, saa vidt jeg veed, have været fremmet, naar det ikke var kommet Skilsmisse i Anskuelserne i Amtsraadet. De Amtsraadsmedlemmer, der ingen Nytte havde af Skive-Glyngørebanen, satte sig til Modværge; det var den vigtigste Grund, hvorfor denne Bane ikke blev bygget, og det kunde let hende, at der ogsaa her kunde komme Skilsmisse i Anskuelserne efter de forskjellige Interesser. Det Samme gjælder i denne Henseende for den forladte Åsensbane; men jeg synes dog, det er noget sært at vedblive den ene Gang efter den anden at opføre en Bane paa et Lovforslag, naar det altid ender med, at Egnen ingen Bane faar. Jeg veed ikke, af hvilken Grund denne Bane er bleven forladt, jeg har hørt Udtalelser om, at det kunde være godt at have denne Bane med i Valgrøret, ligesom Boller paa Suppen; men jeg veed ikke om det har Noget at betyde. Vist er det, at denne Bane er tagen ud af Loven, og naar den kommer frem, vide vi ikke. Jeg skulde saaledes for mit Bedkommende ønske, at Lovforslaget maatte undergaa visse Forandringer i dette Thing, det er mit Ønske, og jeg lægger til, at jeg ikke indser, hvilke Vanskeligheder der skulde være ved at foretage Forandringer i Forslaget. Det Værste, der kan ske, vil formodentlig blive, at Lovforslaget ikke kommer tilbage til Landstinget i den Skikkelse, hvori det foreligger; noget Værre kunde der aldrig ske. Vel kan man sige, at det er spildt Tid og spildte Dage, og jeg for mit Bedkommende tilstaa, at enhver Time, jeg er i Kjøbenhavn, er mig en Plage, det er ikke en Tid for os at være i Kjøbenhavn; men naar man staar overfor Deltagelse i Lovgivningen, maa saadanne Hensyn vige, og jeg finder, at Landstinget skulde mande sig op og vedtage, hvad det egentlig synes er rigtigt at vedtage og saa lade staa til.

Slyngøre: Da jeg ellers ikke pleier at lægge Beslag paa det høie Things Tid, haaber jeg, at man ikke tager mig det ilde op, at jeg med et Par Ord letter mit Hjerte, fordi Glyngørebanen er bleven borte i Folkethinget. Det blev sagt igaar, at det tilbøielig var Sallingboernes egen Skyld, fordi de vare uenige om Retningen af Banen, men jeg tror, man gjør Bedoerne nogen Uret. Der har ganske vist været en Deputation herovre med et Andragende, der ogsaa er ombelt hert Thinget, hvori de bede om, at Banen maatte faae en mere vestlig Retning; men jeg tror ingenlunde, at det var deres Hensigt derved at sætte Banens Tilblivelse i Fare. Idetmindste sagde Deputationens Udsøger til mig, at i saa Fald vilde de hellere frasælde Andragendet. Banen er